

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Cdo/232/2019
Identifikačné číslo spisu: 5917205447
Dátum vydania rozhodnutia: 24.06.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Machyniak
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:5917205447.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ T. N., nar. XX.XX.XXXX, bývajúceho v U.L. - Č., M. XXXX/XX, zastúpeného JUDr. Miroslavom Koníčkom, advokátom, so sídlom v Ružomberku, A. Bernoláka 6, 2/ E. J., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcej v U., T. XXXX/X, 3/ Y. J., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcej T. U., O. U. XXX, proti žalovaným 1/ O. N., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcemu v U. - Č., M. XXXX/XX, 2/ I. J., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcej v U., A. XXXX/X-XX, zastúpenej BUKNA, advokátska kancelária, s. r. o., so sídlom v Dolnom Kubíne, Jánoškova 1545, IČO: 36 865 044, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam, vedenom na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 5C/27/2017, o dovolaní žalovanej 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 15. mája 2019 sp. zn. 7Co/102/2019, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná 2/ je povinná zaplatiť žalobcovi 1/ náhradu trov dovolacieho konania, o výške ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

Žalobcom 2/ a 3/ nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Ružomberok (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom z 20. decembra 2018, č. k. 5C/27/2017-175 zrušil podielové spoluvlastníctvo sporových strán k pozemkom parc. č. C-KN 10855/3 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 102 m², parc. č. C-KN 10855/4 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 436 m², parc. č. C-KN 10855/5 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 35 m², parc. č. C-KN 10857/5 - záhrada o výmere 860 m² a parc. č. C-KN 10857/6 - záhrada o výmere 867 m², všetko v k. ú. U., obec U., okres U., všetko zamerané geometrickým plánom č. 3667269- 135/16 z 23. novembra 2016 vyhotoveným RGK, s.r.o. Ružomberok, autorizačne overeným dňa 25. februára 2017 Ing. Jozefom Pniankom, autorizovaným geodetom a kartografom, a úradne overeným pod č. 95/2017 dňa 1. marca 2017 Okresným úradom Ružomberok, katastrálnym odborom. Označené pozemky prikázal do výlučného vlastníctva žalobcovi 1/ v spoluvlastníckom podiele 1/1; uložil žalobcovi 1/ povinnosť zaplatiť žalobcovi 2/ sumu 1733,14 eur z titulu náhrady na vyrovnanie za spoluvlastnícke podiely do 15 dní od právoplatnosti rozsudku; uložil povinnosť žalobcovi 1/ zaplatiť žalobcovi 3/ sumu 1733,14 eur z titulu náhrady na vyrovnanie za spoluvlastnícke podiely do 15 dní od

právoplatnosti rozsudku; uložil žalobcovi 1/ povinnosť zaplatiť žalovanému 1/ sumu 2291,91 eur z titulu náhrady na vyrovnanie za spoluvlastnícke podiely do 15 dní od právoplatnosti rozsudku; uložil povinnosť žalobcovi 1/ zaplatiť žalovanej 2/ sumu 1919,40 eur z titulu náhrady na vyrovnanie za spoluvlastnícke podiely do 15 dní od právoplatnosti rozsudku; návrh žalovanej strany na prerušenie konania zamietol; žalobcom 1-/3/ priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že o výške bude rozhodnuté v samostatnom uznesení vydanom súdnym úradníkom po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobca 1/ nadobudol spoluvlastnícke podiely na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXXXX k. ú. U. dedením na základe rozhodnutia č. 4D/257/2010 a nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXXX na základe osvedčenia o dedičstve č. 5D/8/2015. Žalobkyne 2/ a 3/ nadobudli spoluvlastnícke podiely na základe osvedčenia o dedičstve č. 2D/180/2011 a č. 2D/188/2011. Vlastníkmi nehnuteľností pozemok KN E 3628 a KN E 3629 sa na základe zápisnice o skutočnej dražbe spisanej Ľudovým súdom v Ružomberku dňa 3. augusta 1959 pod č. D 753/59 stali M. N. v podiele 1/6, X. N. (otec žalobkyní 2/ a 3/) v podiele 1/12, B. N. v podiele 1/12, Š. N. v podiele 1/6, X. N. v podiele 1/6 a otec žalovanej 2/ Y. W. N. v podiele 1/3. Žalovaní 1/ a 2/ nadobudli vlastnícke právo k spoluvlastníckemu podielu 1/3 po Y. W. N. na základe uznesenia vydaného v dedičskom konaní pod č. 4D/403/2007. Súd prvej inštancie ustálil, že predmetné nehnuteľnosti sú v spoluvlastníctve tak, ako to vyplýva z predložených listov vlastníctva č. XXXXX a XXXXX k. ú. U.. Vzhľadom na návrh žalobcov, ktorí nemajú záujem zotrvať v spoluvlastníckom vzťahu k predmetným nehnuteľnostiam, zrušil podielové spoluvlastníctvo k uvedeným nehnuteľnostiam. Pokiaľ ide o vyporiadanie vychádzajúc z povahy predmetných nehnuteľností. Ide o pozemky prilehajúce k obytnému domu vo vlastníctve žalobcu 1/, v podstate s týmto domom vytvárajú jeden funkčný celok, slúžia k lepšiemu využitiu domu a tieto využíva výlučne žalobca 1/. Keďže rozdelením pozemkov by zanikla ich funkčnosť a opodstatnenosť dospel k záveru, že nie je vhodná reálna deľba vyporiadovaných nehnuteľností. Na základe záujmu žalobcu 1/, ktorý ich aj reálne užíva, zhodnocuje a uhrádza všetky náklady, boli predmetné pozemky prikázané do jeho výlučného vlastníctva. Finančná náhrada za vyrovnanie spoluvlastníckych podielov bola stanovená sumou 2,03 eur/m², resp. 13,98 eur/m² v zmysle záverov znaleckého posudku znalca Ing. Petra Pavlíka č. 36/2017 z 24. apríla 2017. Vzhľadom na výšku spoluvlastníckych podielov sporových strán a na zistenú všeobecnú hodnotu nehnuteľnosti, zaviazal žalobcu 1/ zaplatiť ostatným žalobcom a žalovaným 1/ a 2/ finančnú náhradu na vyrovnanie spoluvlastníckych podielov. Právne vec posúdil podľa § 142 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C. s. p.

2. Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) na odvolanie žalovaných 1/ a 2/ rozsudkom z 15. mája 2019 sp. zn. 7Co/102/2019 rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil a žalobcom 1/ až 3/ priznal proti žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že okresný súd dospel k správne záveru, keď žalobe vyhovel. Konštatoval, že za danej dôkaznej situácie bolo dôvodné žalobe žalobcov na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva vyhovieť spôsobom, aby tieto boli prikázané do výlučného vlastníctva žalobcu X/, keď prihliadal na miestne pomery a okolnosti prejednávanej veci a na doterajší spôsob užívania vyporiadovaných nehnuteľností. Súhlasil so súdom prvej inštancie, že výsledok usporiadania vlastníckych práv k ďalším pozemkom v konaní vedenom pod sp. zn. 10C/17/2017, nemá žiaden vplyv na konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, lebo na ďalšom usporiadaní vlastníckych práv formou vykonania následnej zámény pozemkov, môžu vlastníci (spoluvlastníci) pozemkov v predmetných konaniach riešiť na základe vzájomnej dohody. Podľa názoru odvolacieho súdu nebolo preto dôvodné toto konanie prerušiť do skončenia sporu vedeného pod sp. zn. 10C/17/2017. Pokiaľ ide o spochybňovanie spoluvlastníckych podielov, ktoré sú zapísané na LV č. 20832 a č. 20833 žalovanými 1/ a 2/ uviedol, že svoje tvrdenia žiadnym spôsobom v tomto konaní nepreukázali. Navyše, na priamu otázku súdu prvej inštancie, či rozhodnutím vo veci vedenej pod sp. zn. 10C/17/2017 sa môžu zmeniť spoluvlastnícke podiely sporových strán k nehnuteľnostiam, ktoré sú predmetom tohto sporu, žalovaní odpovedali záporne. Rozsudok súdu prvej inštancie považoval za vecne správny a preto ho podľa § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdil. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podala včas dovolanie žalovaná 2/ (ďalej len „dovolateľka“), ktorá

ho napadla v celom rozsahu. Prípustnosť dovolania odôvodnila dovolacím dôvodom podľa § 420 písm. f) C. s. p., t. j., že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil dovolateľovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Uvedený procesný nedostatok videla v tom, že súdy neprerušili konanie do skončenia sporu vedeného pod sp. zn. 10C/17/2017, a že jej nedoručili znalecký posudok vypracovaný Ing. Vladimírom Janíkom, s ktorým sa nemala možnosť oboznámiť a vyjadriť sa k nemu ako dôkazu, čím došlo k porušeniu princípu rovnosti zbraní a princípu kontradiktórnosti. Žiadala preto rozsudok odvolacieho súdu spolu s rozsudkom súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Žalobca 1/ v písomnom vyjadrení k dovolaniu žiadal dovolanie ako nedôvodné zamietnuť a súčasne priznať nárok na náhradu trov v rozsahu 100%.

5. Žalovaný 1/ v písomnom vyjadrení k dovolaniu uviedol, že nesprávnym postupom mu bolo znemožnené, aby uplatnil svoje práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Poukázal na opakované žiadosti o prerušenie konania a použitie znaleckého posudku bez toho, aby sa s ním oboznámil.

6. Najvyšší súd po zistení, že dovolanie bolo podané včas (§ 427 C. s. p.) a na to oprávnenou osobou (§ 424 C. s. p.), zastúpenou v zmysle § 429 ods. 1 C. s. p. skúmal, či sú splnené podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania, pričom dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

7. V zmysle § 419 C. s. p. je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 C. s. p. (prípustnosť dovolania pre vady zmätočnosti) a § 421 C. s. p. (prípustnosť dovolania pre riešenie právnej otázky).

8. V zmysle § 420 C. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Dovolanie prípustné podľa § 420 C. s. p. možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.).

10. V danom prípade dovolateľka prípustnosť dovolania vyvodzovala z § 420 písm. f) C. s. p. Porušenie práva na spravodlivý proces malo podľa dovolateľky spočívať v tom, že súdy neprerušili konanie do skončenia sporu vedeného pod sp. zn. 10C/17/2017 a že nemala možnosť oboznámiť sa so znaleckým posudkom Ing. Vladimíra Janíka a vyjadriť sa k jeho obsahu.

11. Aj vo vzťahu k § 420 písm. f) C. s. p. (tak, ako v prípade ďalších väd zmätočnosti uvedených v § 420 C. s. p.) platí, že z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle tohto ustanovenia nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil namietanej vady zmätočnosti; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (pozri rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2 Cdo 8/2017, 3 Cdo 214/2017, 8 Cdo 73/2017).

12. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f) C. s. p., sú a) zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b) nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia.

13. Právo na spravodlivý súdny proces je jedným zo základných ľudských práv a do obsahu tohto práva patrí viacero samostatných subjektívnych práv a princípov. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

14. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu vydaných do 30. júna 2016 tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mieriaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a tiež rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012).

15. Obsah práva na súdnu a inú právnu ochranu uvedený v čl. 46 ods. 1 ústavy nespocíva len v tom, že osoba má nemožno brať v úvahu v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní. Jeho obsahom je i za konom relevantne konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Každé konanie súdu alebo inej orgánu, ktoré je v rozpore so zákonom, je porušením ústavou zarúčeného práva na súdnu ochranu alebo inú právnu ochranu (I. ÚS 26/1994). Pod nesprávnym procesným postupom súdu treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa znemožnila strane realizácia tých procesných práv, ktoré majú slúžiť na ochranu a obranu jeho práv a záujmov v tom-ktorom konaní, pričom miera tohto porušenia bude znamenať nespravodlivý súdny proces.

16. Podstata základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy spočíva v oprávnení každého domáhať sa ochrany svojich práv na súde. Tomuto oprávneniu zodpovedá povinnosť súdu nezávisle a nestranne vo veci konať tak, aby bola právu, ktorého porušenie sa namieta, poskytnutá ochrana v medziach zákonov, ktoré tento článok ústavy o základnom práve na súdnu ochranu vykonávajú (čl. 46 ods. 4 ústavy v spojení s čl. 51 ods. 1 ústavy). Táto povinnosť všeobecných súdov vzhľadom na ich postavenie ako primárnych ochrancov ústavnosti a vzhľadom na povinnosť Slovenskej republiky rešpektovať medzinárodné záväzky vyplývajúce z medzinárodných zmlúv o ochrane ľudských práv a základných slobôd (pozri napr. III. ÚS 79/02) zahŕňa zároveň požiadavku rešpektovania procesných garancií spravodlivého súdneho konania vyplývajúcich napr. z čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 dohovoru v súlade s judikatúrou EŠLP. Ústavný súd vo vzťahu k čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 46 ods. 1 ústavy už uviedol, že formuláciou uvedenou v čl. 46 ods. 1 ústavy ústavodarca v základnom právnom predpise Slovenskej republiky vyjadril zhodu zámerov vo sfére práva na súdnu ochranu s právnym režimom súdnej ochrany podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (II. ÚS 71/97). Z uvedeného dôvodu preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (m. m. II. ÚS 71/97, IV. ÚS 195/07).

17. Jedným z aspektov práva na spravodlivý proces je teda - okrem práva domáhať sa svojho práva na nezávislom a nestrannom súde (prístup k súdu) - aj právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorá okrem iných procesných záruk kladie dôraz aj na zachovanie kontradiktórnosti konania a „rovnosti zbraní“ (podobne napr. III. ÚS 402/08). Podstatou kontradiktórnosti a s ňou súvisiacou „rovnosťou zbraní“ je, aby všetci účastníci konania mali reálnu možnosť využiť svoje procesné práva predložiť argumenty a reagovať na „protiargumenty“ protistrany. Osobitne to platí o sporových konaniach, v ktorých stoja proti sebe žalobca a žalovaný a kde sa v celom rozsahu uplatňuje kontradiktórnosť konania (napr. IV. ÚS 42/09, IV. ÚS 147/04).

18. V súvislosti s dovolacou námietkou o neprerušení konania dovolací súd akcentuje skutočnosť, že konanie možno prerušiť vtedy, ak počas konania nastane prekážka postupu konania, ktorá je zásadne odstrániteľná procesným postupom súdu. Takéto rozhodnutia majú procesnoprávne dôsledky a do práv a povinností strán sporu nezasahujú konečným spôsobom. Aj keď (prípadne) pri vydávaní týchto rozhodnutí dôjde k procesnej nesprávnosti, nemožno nevziať na zreteľ, že v ďalšom konaní, ktoré potom nasleduje, zostávajú strane sporu zachované všetky jej procesné oprávnenia. Najvyšší súd tento aspekt zdôraznil už dávnejšie napríklad v rozsudku sp. zn. 2 Cdo 29/1992 (pozri R 39/1993), v ktorom uviedol, že podmienka prípustnosti dovolania podľa § 237 písm. f) zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (plne aplikovateľné aj za účinnosti C. s. p.) nie je splnená, ak sa účastníkovi odňala možnosť konať pred súdom pre časť konania do takej miery, že účastník následne mohol uplatniť svoj vplyv na výsledok konania (porovnaj sp. zn. 3 Cdo 204/2013, sp. zn. 5 Cdo 209/2009, 5 Cdo 185/209, 3 Cdo 57/2011 ako aj IV. ÚS 41/2014). Navyše, aj podľa dovolacieho súdu výsledok konania vedeného pod sp. zn. 10C/17/2017, na ktoré poukazuje dovolateľka, nemôže mať žiaden vplyv na spoluvlastnícke podiely sporových strán v prebiehajúcom súdnom konaní, lebo predmetom sporu sp. zn. 10C/17/2017 sú nehnuteľnosti parc. č. K-NC 10860/3, 10861, 10860/4 a 15526, t. j. úplne iné než tie, ktoré sú predmetom sporu v prebiehajúcom konaní. Napokon, žalovaná strana navrhovala prerušiť prebiehajúce konanie a počkať na výsledok konania vedeného pod sp. zn. 10C/17/2017 za účelom vykonania následnej zámeny pozemkov, ktoré sú predmetom zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva, a ktoré sú predmetom vyššie označeného konania pred okresným súdom.

19. Pokiaľ ide o nedoručenie znaleckého posudku Ing. Vladimíra Janíka č. 10/2018 dovolateľke treba uviesť, že závery uvedeného znaleckého posudku vypracovaného v konaní vedenom pod sp. zn. 9C/125/2016, najmä jeho odpoveď na otázku č. 3, mal len podporiť fakt, že predmetom prebiehajúceho konania nie sú pozemky, ktoré sú predmetom konania vedeného pod sp. zn. 10C/17/2017. Závery tohto znaleckého posudku boli oboznámené súdom na pojednávaní konanom dňa 27.11.2018 za prítomnosti žalovanej 2/ a jej právneho zástupcu, ktorí mali možnosť sa k týmto záverom vyjadriť. Uvedený znalecký posudok identifikoval parcelu č. E KN 3630/1 ako totožnú s celou parcelou C KN č. 10859/1, C KN parcelou č. 10859/4, C KN parcelou č. 10859/6 a C KN parcelou č. 10859/7 zapísaných na LV č. XXXXX v k. ú. U.K., a teda jeho predmetom neboli pozemky, ktoré sa týkajú tohto prebiehajúceho konania. Tento znalecký posudok v konečnom dôsledku nemohol mať žiaden podstatný vplyv na rozhodnutie v tomto spore. Jeho nedoručením dovolateľke nedošlo preto zo strany konajúcich súdov k nesprávnemu procesnému postupu, ktorý by znamenal porušenie jej práva na spravodlivý proces.

20. Možno preto uzavrieť, že zo strany dovolateľky nebol preukázaný nesprávny procesný postup súdu, ktorým by bola vylúčená z uskutočňovania jej patriacich procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f) C. s. p.

21. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie žalovanej 2/ ako neprípustné odmietol podľa § 447 písm. c) C. s. p.

22. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.).

23. Toto uznesenie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.